

[Inge Fischer Møller]

for, at vi nu har fået et flertal for en lovfæstelse af ligestillingsrådet. Det vil give ligestillingsrådet de beføjelser, der er nødvendige.

Jeg tror ikke, at vi alene gennem en vedtagelse af disse forslag får den reelle ligestilling, vi har brug for, men jeg tror på, at vi vil nå et langt skridt ad vejen, hvis forslagene også efter vedtagelsen herinde vil få en meget saglig og grundig behandling. Jeg tror, konsekvenserne bliver, at vi får en meget lettere tilværelse i samfundet for både mænd og kvinder.

Jeg skal sluttelig sige, at de eneste ændringsforslag, vi stemmer for, er de to, der er stillet af arbejdsministeren til lovforslag nr. L 149; de øvrige ændringsforslag stemmer vi imod. Vi synes, det er underligt, at det konservative folkeparti i dette lovforslag har indblandet skattepolitik. Vi stemmer imod det forslag; vi synes ikke, det er rigtig konsekvent.

Lawaetz (FP):

Jeg vil gerne fortsætte, hvor fru Inge Fischer Møller slap, med hensyn til det ændringsforslag, der er stillet af de konservative og fremskridtspartiet om, at enhver person uanset køn og ægteskabelig stilling har ret til at råde over sine indtægter og formueandele og af myndighederne også i beskatningsmæssig henseende skal betragtes som indehaver og erhverver af disse.

Det er blevet sagt, at det hører ind under skattelovene, men det er vel aktuelt netop nu, hvor der er tale om store ændringer i skatteloven, at tage det med ind i billedet. Det er helt klart, at vi går ind for det ændringsforslag, og hvis vi omtaler det kraftigt, så er det, fordi vi må holde fast på, at i den kommende skattelovgivning skal der først og fremmest tages hensyn til en fuldstændig skattemæssig ligestilling mellem mænd og kvinder.

Vi har yderligere stillet et ændringsforslag til lovforslag nr. L 148, og det går ganske enkelt ud på, at man med hensyn til pressens ansvar for annoncering udsætter ikrafttrædelsen et år. Vi har i udvalgsarbejdet været bekymrede for, hvad der kunne ske, og alle de vanskeligheder, dagbladene kan komme ud for. Hvis man går i dybden med det, vil man se, at de kan stilles til ansvar for en forkert

udformning eller en forkert placering af en annonce. Groft oversat kan der fremover ikke stå oven over en rubrik: mænd søges, eller: kvinder søges. Jeg spørger, om det ikke også kan få omvendt fortegn, fru Inge Fischer Møller. Hvorledes søger man fremover en murerarbejdsmand? Skal man skrive: et menneske, der kan arbejde inden for murerfaget? Det samme gælder kloakarbejdere osv., osv. Det er et af de punkter, som vi finder er absolut svagt, og derfor foreslår vi i vores ændringsforslag, at man udskyder denne del af ikrafttrædelsen et år. Det ændringsforslag vil vi gerne kraftigt pege på.

Med hensyn til lovforslag nr. L 149 finder vi, at EF-direktivet af 9. februar 1976 er meget utydeligt, meget uklart, også efter en grundig behandling i udvalget. Der er ingen tvivl om, som jeg sagde under første behandling, at regeringen kunne have behandlet hele dette problem langt mere smidigt og, hvad skal man sige, været mere tilbageholdende. Jeg vil gerne bekræfte, at fru Inge Fischer Møller har ret i, at vi har en tendens til, hvis vi får noget stukket ud fra EF, ikke alene at opfylde det til punkt og prikke. Vi har en fantastisk lyst til at gå et lille skridt videre og vise, hvor dygtige vi er til at lave restriktioner i Danmark. Det er nok beklageligvis rigtigt.

Fremskridtspartiet har derfor stillet ændringsforslag gående ud på, at §§ 1-3 helt udgår, medens vi kan gå ind for § 4. Såfremt vore ændringsforslag skulle blive vedtaget, vil vi indstille lovforslaget til vedtagelse. I modsat fald vil vi indstille det til forkastelse.

Arbejdsministerens ændringsforslag nr. 2 til § 1 er en lille forbedring gående ud på, at funktionæren senest tre måneder før det forventede fødselstidspunkt har pligt til at meddele arbejdsgiveren det. Når vi har peget på det farlige i det, så er det ud fra det tillidsforhold, der hidtil har bestået mellem arbejdsgiveren og den ansatte, at man så vidt muligt ikke lagde skjul på nogen ting. Nu har man altså ret til at lægge skjul på, at man er gravid, når man søger en plads, idet man først skal meddele det tre måneder før fødslen.

I princippet er det fortsat sådan, at fremskridtspartiet stiller sig tvivlende over for virkningen af denne række lovforslag, som er stærkt i familie med hinanden. I særdeleshed finder vi, at lovforslag nr. L 146 om ligestil-